O vizită mult așteptată

Situația în Transnistria mai continuă să fie tulbure. Oamenii de bună credință continuă să muncească, depun eforturi sporite pentru a ieși din situația complicată în care s-a pomenit toată țara. Ei nu-și pierd încrederea în ziua de mîine, deși sînt îndurerați nu numai de problemele economice acute, ci, mai ales, de faptul că în ultimul timp sînt oarecum lipsiți de atenția conducerii Republicii Moldova, fiind parcă lăsați victime elementelor distructiv-separatiste, care le aduc zilnic tot noi și noi surprize, una mai desănțată decît alta.

De atîta nu e de mirare faptul că vizita de lucru, întreprinsă prin raionul Dubăsari în ziua de 14 iunie curent de către domnul Mircea Ion Snegur, Președintele Republicii Moldova, însoțit de domnul Ion Trofim Mițcul, președinte al executivului raional, deputat al poporului din Republica Moldova, și alte persoane oficiale din raion, a fost mai mult decît impresionantă și surprinzătoare. N-a dovedit bine Președintele republicii să converseze la Sovietul sătesc Coșnița cu conducerea satului, de unde și a început vizita prin raion, că în stradă, lîngă primărie, s-au și adunat mulți oameni dornici de a se întîlni cu Președintele republicii, de a-și spune durerile și doleanțele.

Nu știu dacă are rost să ne întrebăm ce-i frămîntă azi pe oamenii din satul Coșnița. Pe ei îi frămîntă aceleași probleme — economia de piață, prețurile exagerate, compensațiile simbolice, dezordinea și harababura din comerț, ofensiva violentă a mafiei. Dar pe lîngă aceste probleme coșnițenii le mai au și pe ale lor proprii: ai cui sînt totuși moldovenii din stînga Nistrului, ai așa-numitei republici transnistrene sau ai Moldovei,

(Sfîrșit în pag. 2)

Moldova Suverană

O vizită mult așteptată

(Sfîrșit.).

cum ar putea să-și restaureze și să pună în funcțiune locașul sfînt, construit în anul 1885, transformat din anul 1929 încoace în depozit și incendiat în cele din urmă?

Domnul Mircea Snegur a ascultat cu răbdare și multă atenție păsul oamenilor, a dat răspunsuri adecvate la toate întrebările care i-au fost adresate. Vreau să remarc aici, că nici una din întrebări n-a fost veselă, ușoară. O femeie, bunăoară, a repetat de mai multe ori că ea a plătit pentru o bluziță 80 de ruble, tocmai atît cît e salariul ei lunar. Stăteam și mă gîndeam, cam ce răspuns ar putea da Președintele la această întrebare, ca autorul ei să fie satisfăcut. Desigur că un așa răspuns nu există. Ieșirea din situație e sinceritatea. Și domnul Președinte a fost sincer, lămurind oamenilor cu răbdare și competență despre potențialul financiar-bugetar al republicii, despre sarcinile arzătoare ale conducerii și guvernului republicii, despre relațiile noastre interne și externe, despre necesitatea de a ne consolida și a fi mai vigilenți în toate.

Mulțumindu-le celor adunați pentru întrebările cam pipărate, dar obiective și necesare pentru limpezirea situației, domnul Mircea Ion Snegur s-a pornit pe jos prin mijlocul satului spre sfîntul locaș al oamenilor din localitate, care anterior i-au scris o scrisoare colectivă, cerîndu-i susținerea și ajutorul pentru restaurarea și punerea în funcțiune a acestui locaș. Ceea ce am văzut la fața locului nu poate să nu provoace indignare. Pe pereții ruinați se mai păstrează și acum fel de fel de inscripții, scrise cu cărbune sau cu vopsea de răuvoitori. Oamenii, cuminții și bunii oameni care s-au adunat aici ca la comandă, nu cer aproape nimic de la conducerea republicii, doar să-i binecuvînteze și să le ajute să găsească meșteri buni ca să facă acest locaș sfînt nemuritor. În rest nu le trebuie nimic, ei vor pune mînă de la mînă și timp de un an vor deschide ușile bisericii.

Domnul Mircea Snegur a fost și aici sincer și mișcat de intențiile coșnițenilor, promițîndu-le toată susținerea și ajutorul, exprimîndu-și dorința de a participa cît mai curînd la sfințirea acestui locaș multrîvnit de tot satul.

În continuare Președintele republicii a avut întîlnire cu oamenii muncii de la fabrica de conserve din Coșnița, din colhozurile «Fruktovîi Donbas», «Kirov», «XXIII siezd K.P.S.S.», «Victoria». După cum s-a exprimat însuși Președintele republicii, aceste întîlniri, care au durat de la ora 9.00 pînă la 19.00, sînt reciproc folositoare. E vorba în primul rînd de faptul că pe parcursul deceniilor, dacă nu chiar a circa două secole (din 1812 încoace), regimurile imperiale au făcut din români niște sperietori, care dăinuie și pînă astăzi în memoria generațiilor și, cum aud de unirea cu România, li se taie pofta de orice. Domnul Mircea Ion Snegur, cu capacitățile de convingere proprii lui, le-a declarat că nu e vorba de unirea cu România și nici cu altcineva, ci despre o suveranitate reală a Moldovei, de integrare cu toate fostele republici unionale și cu toate statele din lume. Și am simțit că acest lucru a fost înțeles de toți acei care au participat la întîlniri.

În același timp Președintele republicii și-a exprimat satisfacția de faptul că oamenii încep a gîndi pe nou, nu mai sînt nepăsători față de ceea ce fac ei și ce se face în jur. Cînd am poposit pe plantațiile de căpșuni din satul Pogrebea, o femeie din acest colectiv, care de patru ani lucrează la antrepriză, i-a adresat Președintelui întrebarea: «Acum, cînd sîntem mai puțini cultivatori de căpșuni, noi realizăm producția cu 4—5 ruble kilogramul și aceasta e bine — tot ce creștem realizăm fără să avem pierderi. Ce va fi atunci, cînd vom trece la economia de piață, cînd vor fi mai mulți negustori ca noi și, e clar, nu vom putea toți realiza producția la prețuri convenabile și fără pierderi? Nu Vi se pare că țăranul și în condițiile de piață e urmărit de risc și faliment?».

Această femeie, și nu numai ea, a abordat problema dintotdeauna: de ce oare țăranul, care îi hrănește pe toți, rămîne mereu oropsit, obijduit, de ce marfa lui, care asigură existența tuturora, e mai puțin apreciată, din care cauză țăranul e pus în condiții inegale cu celelalte pături sociale?

Despre toate acestea domnul Mircea Ion Snegur a vorbit pe îndelete, clar și la obiect la adunarea activului raionului, care a avut loc la sfîrșitul zilei în casa de cultură din satul Cocieri. Această vizită de lucru a Președintelui republicii s-a încheiat pe o notă de optimism și încredere, că sînt forțe care pot opune rezistență greutăților pentru a ieși din criza în care ne-am pomenit. Se cere doar consolidare și înțelegere, mai multe întîlniri de acestea, de care, m-am convins, oamenii au neapărat nevoie.

Gheorghe BOTICA.